

M. Magdolna

*Maga köré csavarja haját
vigyáz rá hogy ne húzza végig a betonon
ne akadjon be a kanálisba
az összecsapódó buszajtókba
úgy védi a tekintetektől
ahogy gyilkos védi azt
ami nem az övé
naponta háromszor mossa samponnal
mossa szavakkal
bűnözők
halálra ítélték
és a sarki zöldségárus lány
éjszakai álmatlanságával
félti saját magától
hogy forró vasalóval megégeti
összevagdossa ollóval
vagy egész egyszerűen nem törődik vele
és csomókban lógva
beletekeredik póznába korlátba
cipőbe gondolatba
és soha többé nem lesz alkalmas arra
hogy megtörölje vele Jézus lábát*

Túloldal

*Nem akarom hogy most itt legyél
ülj le a lépcsőházban
vedd át a hűvösét
(az enyémet)
ha fázni kezdesz sétálj ki a napra
az utcákon kötegekben áll a forróság
legyél laza
engedd hogy szoknyád járás közben
a térded fölé csússzon*

simogasson a szövet
 és közben a kezemre gondolsz
 ne nézz az erkély felé
 nem fogok integetni
 koncentrálj a lépéseidre
 ahogy az öntudatos nők
 ugye tudod hogy kicsit
 ebbe szerettem bele
 mindig tetszett ahogy félreugrasz
 mikor egy gépkocsi felcsapja
 a járda mellett összegyűlt tócsát
 ahogy ilyenkor papírzsebkendőt kérsz
 együtt nevetve az egészen
 újra meg kell tanulnod
 egyedül flangálni
 bámulni a kirakatokat
 a házak cirádáit
 vagy a férfiakat
 ezt már te döntöd el
 többet nem szólok bele
 melyik ruha áll jól
 melyik rúzs
 és hogy a hajad ne gumizd össze
 legyen tiéd az utca
 a tér a paddal ahol először
 a metróaluljáró
 az a kocsmá
 a fákon keresztül verő eső
 az ölelések a taxiban
 az utolsó korty sör
 ezeket mind vidd magaddal
 a zsebedben
 vagy a válladon billegő táskádban
 mikor átmész a túloldalra